

Fótbóltsdreymurin ikki sleptur

Hóast landsliðsleikarin, Óli Johannesen, nú aftur er at síggja heima í føroysku kappingini, so hevur hann á ongan hátt uppgivið fótbóltsævintýr sítt, sum byrjaði, tá hann fyrri knøppum ári síðani fór til AGF at royna seg

Óli við ítróttastadionið í Árhús, sum í løtuni verður umbyggt fyri fleiri milliónir krónur. Við tíðini er ætlanin at øll plássini skulu vera sitipláss

ÁLVUR HARALDSEN/
JÁKUP MØRK

Í tráð við at altjóðagerð-
ingin av føroyskum fótbólti
hevur vundið upp á seg
seinnu árin, er talið av før-
oyskum fótbóltsútisetum
eisini vaksið.

Ein av hesum útisetum er
verjuálitið á føroyska
landsliðnum, Óli Johan-
nesen, sum fyrri knøppum
ári síðani gjørdi av at stinga
í sekkin heima á Tvøroyri,
fyri at royna seg í fremstu
donsku deildini.

Fór sjálvur til AGF

At tað júst skuldi gerast
AGF, sum fór avstað við
føroyska verjuleikaranum,
var kanska meira av tilvild.
Óli greiðir frá, at hann
sjálvur gjørdi av at fara til
Danmarkar at royna síni
fótbóltssevni. Hann var júst
liðugur við útbúgving sína,
og hevði tí í hyggju at fara
niður at arbeiða, og sam-
stundis víta, um hann slapp
frammat hjá onkrum felagið.

Gjøgnum Jákup í
Stórustovu fekk hann sam-
band við AGF, og teir bjóð-
aðu honum at koma til
royndarvenjingar. Venjing-
arnar gingu somikið væl, at
Peter Rudbæk, sum tá var
venjari í felagnum, helt seg
hava sæð nóg mikið, so-
leiðis at felagið gav Óla eitt
tilboð um at gerast fulltíðar
yrkisleikari. Hetta var eisini
júst tað, sum føroyingurin
hevði í kvittanunum, og tá

aðrir suðuroyingar um 6-
lavsøkuna fóru til Havnar
at halda tjóðarhátíðina, helt
Óli leiðina vestur á Flog-
vøllin og síðani til nýggja
heimstað sín, Árhús.

Áður hevði fyrrverandi
felagið hjá Toda Jónssyni,
Lyngby, eisini sýnt áhuga í
verjuleikaranum. Her var
talan tó ongantíð um nakað
ítøkiligt tilboð. Óli hevði á
veg heim frá eini landsliðs-
ferð vant við felagnum, men
spurdur um hann kundi
hugsað sær at komið niður,
svaraði hann nei ta ferðina,
og sostatt var tað ævintýrið
av ongum.

Gekk upp á stás

Danska kappingin var júst
farin í gongd um hetta
mundi, og tí var kanska
væntandi, at tað fór at taka
eitt sindur av tíð, áðrenn
nýggi leikarin var komin í
somu venjingarstøðu sum
liðfelagarinir.

Rudbæk vísti tó nýggja
keypi sínum stórt álit, og
eftir góða viku í Danmark,
taldist Óli Johannesen long-
u millum nœvnini á dómara-
seðlinum. Avrikini mundu
eisini vera á eini leið. Don-
sku fjølmiðlarnir lótu í øll-
um fœrum væl at føroying-
inum, og lokala blaðið, Ár-
hus Stiftstidende, hevði
enntá eina heila síðu um Óla
undir yvirskriftini »Klipp-
en fra Færøerne«.

Stutt undan vetrarsteðg-
inum varð hann tó settur av
liðnum, og síðani hevur tað

ikki eydnast honum at koma
á besta liðið aftur.

Spurdur um hetta hevur
verið honum eitt vónbrot
svarar Óli, at tað hevur tað
ikki.

- Eg hevði slettis ikki
væntað at fingið nakran
sum helst møguleika fyrsta
hálva árið, so í byrjanini var
eg bara glaður um, at tað
gekst somikið væl. Hinveg-
in er tað sjálvandi keðiligt,
tá man ikki er á liðnum,
men tað er als ikki soleiðis,
at eg nú havi ætlanir um at
rýma, ella krevji at verða
settur á sölulistan, greiðir
Óli frá. Tað er bert eitt at
gera, og tað er at koyra á.

Tá vit prátaðu við Óla,
hevði AGF júst fingið
nýggjar venjarar, eftir at
Peter Rudbæk hevði fingið
sekkin. Tískil var kanska
nærliggjandi at spyrja, hvørt
hann væntaði at hetta fór at
betra um møguleikar
hansara at koma á besta lið-
ið. Til hetta svaraði hann,
at hann bert hevði vant ein-
ar tver ferðir undir nýggja
venjarparinum, áðrenn
hann fekk knæskaðan, sum
hann í løtuni dregist við, og
at hann tískil slettis ikki
hevði gjørt sær nakra tankar
hesum viðvíkjandi.

Fjølmiðlarnir hava ikki ávirkað

Júst venjaraspurningurin, er
saman við fjggjarligu stöð-
uni, evnini, sum donsku
fjølmiðlarnir hava sett í
samband við AGF seinastu

okkum nakað serligt.
Heldur er tað soleiðis, at
hesi mál eru blást upp í
pressuni.

Vit hava alla tíðina fingið
greið boð frá leiðsluni og
stjóranum, so vit hava verið
fult kunnaðir alla tíðina, og
tað hevur ongantíð verið so-
leiðis, at vit eitt nú hava
verið bangnir um, at lønin
ikki skuldi verða útgoldin
ella nakað tilíkt. Sostatt
hava vit alla tíðina kunna
savnað tankarnar um fót-
bóltin, meðan restin hevur
verið upp til teirra, sum eru
sett at taka sær av ymsu
málunum.

Hálv kollvelting

Spurdur um tað var ein stór
umvelting at skula fara úr
heimliga umhvørvinum
niður á meginlandið at
royna seg svarar Óli, at tað
var taðuttan iva.

- Bara stöðið her niðri er
nógv hægri, og tað í sjálv-
um sær var ein stór broyt-
ing. Eisini hevur tað havt
nógv at siga, at man nú bert
skal hugsa um fótbólt. Tað
er ikki eins og har heima, at
tú bara møtir upp til ven-
jing, og so ikki hugsar so
nógv meira um tað. Nú er
tað eitt fulltíðar starv, og tað
merkir eisini, at tú mást liva
hareftir. Eitt nú við at eta
rætta matin, fáa nóg nógva
hvíld o.s.fr.

Harumframt er tað eisini
eitt sindur løgið, at man nú
hevur so nógva frítíð. Ikki
tí, eg geri ikki endiliga so
nógv í frítíðini. Spáki onk-
rar túrar í býnum og lesi
onkra bók. Gentan, Randi,
arbeiðir seinnapart, so vit
hava aloftast frí fyrrapartin,
so í so máta passar tað mær

fínt.

Sjálvandi er tað eisini ein
gamal dreymur at sleppa at
royna hetta lívið. Tað er tað
allarhelst hjá teimum flestu,
so tað er bara heilt stuttligt
at fáa loyvi til at kunna
hugsa 100% um fótbóltin.

Góðar umstøður

At leikaramir veruliga
kunnu nýta alla orkuna til
fótbóltin er eisini eyðsæð,
tá vit saman við Óla fóru
ein túr út á ítróttastadion í
Árhús.

Ikki tí, vøllurin verður
bert nýttur, tá dystur er, men
tað var beinanvegin greitt,
at tað er himmalviður mun-
ur á umstøðunum hjá leik-
arum heima og so í einum
donskum superligufelagi.

Í løtuni eru menn í ferð
við at umbyggja stadion, og
tí var onnur endatribunan
skrødd niður, tá vit vóru
har, men báðar langsiður-
nar, har tað bert vóru siti-
pláss, vóru væl snotligari
enn tað, sum vit vanligja
síggja á okkara leiðum.

Serlig sitipláss til so-
nevndu VIP'ararnar vóru
sjálvandi eisini gjørd, og
harumframt vóru ítróttah-
allir og høli til styrkisven-
jing bygd saman við sta-
dion.

Umframt alt hetta, so
hava leikaramir hjá AGF í
vetur havt tann fyrimun, at
teir hava vant innandura á
graslíkisvølli, soleiðis at
veðrið ikki kemur tvørtur fyri
tá venjast skal.

- Alt rundan um leikarar-
nar er nógv meira profesio-
nelt, og hetta er sjálvandi
eisini við til at hækka stöð-
ið. Tá vit koma til venjing,
skulu vit stórt sæð bert hava

At byrja við gekk alt upp á stás, og Óli varð beinanvegin fastur físur á AGF liðnum. Á myndini sæst hann í dysti móti Brøndby, sum samstundis var seinasti dysturin hjá Óla higartil

Mynd: Jonhard Hammer

- Eg havi ongur ætlanir um at rýma, ella seta fram krav um at verða seldur, men ætli mær hinvegin at stríðast fyri at vinna plássid aftur

okkum sjálvar við, og er
okkurt áfatt, eru bæði mass-
ørur og lækni til staðar, so
allir skaðar fáa viðgerð
beinanvegin. Matur er at fáa
millum venjingarnar, hvíli-
rúm er eisini so í tí stóra og
heila verður alt gjørt til tess
at vit skulu vera so væl fyrri,
sum tað á nakran hátt er
gjørligt.

Hugsar ikki um stigatalvuna

Spurdur, um tað hevði naka-
ra ávirkan, at AGF í løtuni
er finna dekan og niðarlaga
á stigatalvuni. Um tað kans-
ka var soleiðis, at hann
kanska hevði væntað eina
øðrvísi stöðu, tá hann gjørdi
av at fara niður.

- Eg veit ikki um eg hevði
hugsað so nógv um henda
partin, áðrenn eg fór niður.
Eg hugsaði meira um at
sleppa at royna hetta lívið,
og eisini at royna meg sjálv-
an. Tá eg so kom á liðið,
royndi eg at savna tankarnar
um at halda plássid, og nú
royni eg so at vinna tað
aftur. Sostatt havi eg nærum
ikki havt stundir til at hugsa
um, hvørt vit ligga fremstir
ella aftastir, greiðir Óli frá.

Tá prátið fellur á, at hann
vildi royna seg á hesum
støðinum, spurdu vit eisini,
um stöðið á landsliðnum
ikki eisini er høgt. Til hetta
svarar hann, at sjálvandi er
tað tað.

- Tað er tó ikki so ofta,
og tá tað bara er nakrar fíar
ferðir um árið, so eru eisini
betri stundir til at seta seg
upp til uppgávuna. Her skalt
tú vísa nakað hvønn dag, so
tað er á ein øðrvísi hátt.

Landsliðið altíð spennandi

Um landsliðið sigur Óli
annars, at tað fyrri seg altíð
er ein æra at umboða Før-

oyar á hesum stöði. Tó held-
ur hann, at bólkurin, sum
Føroyar nú eru komnar í,
kundi verið meira spenn-
andi.

- Eg haldi tó at tað verður
spennandi at royna seg móti
Sveis og Luksemburg, sum
vit ikki hava spelt móti áð-
ur. Serliga haldi eg tað er
fínt, at vit hava fingið eitt
av teimum veikaru liðu-
num, sum vit eiga at fáa stig
ímóti, og so kunnu vit hópá,
at vit klára at hvøkka okkurt
av teimum stóru liðunum.

Eg haldi tað tó vera eitt
sindur keðiligt, at vit ikki
kunnu fáa Ongland ella
okkurt líknandi mótsøðu-
lið.

Sum sagt, so haldi eg tað
altíð vera spennandi at um-
boða Føroyar í altjóða høpi,
og tað ætli eg mær at halda
fram við, so leingi eg fái
loyvi til tess, sigur Óli Jo-
hannesen at enda.

Dámar væl sum fótbóltseinkja

Tá Óli gjørdi av at fara niður, viðførdi hetta eisini eina nýggja tilveru fyri gentu hansara, Randi Weihe

JÁKUP MØRK/ÁLVUR
HARALDSEN

Randi heldur tó als ikki,
at sonevnda lívið sum
fótbóltseinkja kann tykj-
ast ov einsligt.

Eingin ivi

Tá Óli fór niður at royna
seg í fremstu donsku røð-
ini, var eingin ivi hjá
Randi um, at hon eisini
skuldi fara við. Nakað
eftir at Óli var farin, kom
hon so eisini til Árhús,
og tey bæði hava funnið
seg til rætis í eini hugn-
algari íbúð í býnum.

- Eg haldi tað bara vera
gott, at Óli á henda hátt

kann liva av tí, sum honum
dámar best, greiður Randi
frá.

Ikki einsligt

Hon sigur seg einki hava
merkt til, at Óli er ov nógv
heimanífrá, nú hann er
vorðin yrkisleikari.

- Heldur er tað kanska
hinvegin, sigur hon við ein-
um smíli. - Áður var tað jú
soleiðis, at so at siga øll
frítíðin fór avstað við fót-
bóltinum, men nú er fót-
bólturin starv hansara, og
tí síggi eg nógv meira til
hansara í frítíðini.

Hon heldur ikki tað bilar,
at venjingin viðførir, at tað
kann verða trupult at fáa

tveir samanhangandi frí-
dagar. Hetta kann kanska
gera tað trupult at vitja
skyldfólk í t.d. Key-
mannahavn, men onkuntíð
liggur hetta kortini fyrri, og
so er bara at nýta møgu-
leikan heldur Randi.

Dámar væl

Hon heldur, eins og Óli, at
tey eru follin væl til í dan-
ska gerandisdegnum.

Sjálv arbeiðir hon seinna-
part, so aloftast lagar tað
seg soleiðis, at tey bæði
kunnu hava frí fyrrapartin.

Hesir fyrrapartarnir verða
nýttir til at hugna sær sam-
an. Fyrstu tíðina hava tey
serliga spákað runt í bý-

num, fyrri at kunna seg
við tað, sum fyriferst, og
annars bara til at hava tað
gott..

Fótbóltseinkja heldur
Randi seg sostatt als ikki
vera, og í øllum fœrum
heldur hon tað minni, nú
fótbólturin er vorðin full-
tíðaryrkid hjá drongi
hennara.

- Eg haldi tað bara vera stuttligt, at Óli á henda hátt kann liva av lírivi sínum, heldur Randi. Her síggjast hon og Óli heima í íbúðini í Árhús

Fer aftur til Danmarkar

Síðani greinarnar á hesum síðum vórðu skrivaðar, hava AGF og TB gjørt leigusáttmála um Óla, men sjálvur sigur hann, at ætlanir hansara í AGF framvegis eru tær somu, sum nevndar eru í greinin

JÁKUP MØRK

At broytingarnar í fót-
bóltsheminum ganga
skjótt fyrri seg, eru hesar
síður eitt sera gott dømi
um.

Síðani greinin varð
skrivað, er Óli afturkom-
in, og vit hava aftur spurt
hann, hvørjar ætlanir

hansara nú eru.

Óbroyttar

- Einkir er broytt við ætlan-
um mínum, greiðir Óli frá.

Komandi tveir mánaðir-
nar eri eg lætur til TB, men
eftir hetta gongur leiðin aft-
ur Danmarkar, har eg skal
royna at vinna mær fast
pláss á liðnum, greiður Óli

frá.

Skaðin forðaði

Annars greiður hann frá, at
orsøkin til, at hann nú er at
síggja við TB liðnum er
skaðin, sum hann fekk fyrri
knøppum mánaði síðani.

-Sum er, ganga kanska
tvær vikur, áðrenn eg aftur
eri 100%, og tá eru bert ein-

ir tríggir dystir eftir í Dan-
mark.

Óli er annars sera harmur
um, at skaðin skuldi koma
júst nú. AGF hevur júst skift
venjarar, og áðrenn hann
setti kósina móti Føroyum,

fekk Óli at víta, at hevði
skaðin ikki forðað tí, skuldi
hann vera við, tá AGF á úti-
vølli leikti móti Herfølge.

Sjálvandi keðiligt, men
kanska eisini við til at
styrkja um vónirnar fyri
superligufótbólta koman-
di kappingarar.